
ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ
ΤΟΥ ΕΟΠ ΓΙΑ
ΤΙΣ ΠΡΟΕΔΡΙΚΕΣ
ΕΚΛΟΓΕΣ 2018

Οι πολίτες της Κύπρου σύντομα θα κληθούν να κάνουν μια σημαντική επιλογή, από την οποία εξαρτάται το μέλλον τους και το μέλλον της χώρας. Το ΕΓΩ Ο ΠΟΛΙΤΗΣ είναι ένα νέο κόμμα, το οποίο άρχισε την δράση του πριν από λίγους μήνες. Επιθυμούμε την αλλαγή και την πρόοδο. Θέλουμε η Κύπρος να ξεπεράσει όλες τις δυσκολίες που την εμποδίζουν να εξελιχθεί σε μια σύγχρονη, αναπτυγμένη ευρωπαϊκή χώρα, με υψηλό βιοτικό επίπεδο για τους πολίτες της. Μαζί με τη θέληση και την επιθυμία, διαθέτουμε μια μοναδική δυνατότητα να βλέπουμε και να αξιολογούμε το τι συμβαίνει από διαφορετικές οπτικές γωνίες ταυτόχρονα, τόσο από το εσωτερικό όσο και από το εξωτερικό.

Ως κόμμα, κρίναμε ότι σε αυτό το στάδιο, οφείλαμε να διεκπεραιώσουμε μια επίπονη εργασία, ώστε να βοηθήσουμε τους συμπολίτες μας να προσδιορίσουν τον υποψήφιο της επιλογής τους ανάλογα με τα κριτήρια, τα οποία θέτει ο κάθε Πολίτης. Η κάθε ψήφος πρέπει να είναι αποτέλεσμα συνειδητής επιλογής του κάθε ατόμου, φέροντας και τη δέουσα ευθύνη για το μέλλον της χώρας.

ΜΕΡΟΣ 1^ο. ΟΙ ΒΑΣΙΚΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ

Συναντηθήκαμε με τους κυριότερους διεκδικητές του προεδρικού αξιώματος: Νίκο Αναστασιάδη, Νικόλα Παπαδόπουλο, Σταύρο Μαλά και Γιώργο Λιλλήκα, αλλά και με σημαντικούς ανθρώπους των επιτελείων τους, με σκοπό να κατανοήσουμε καλύτερα το ποιος είναι ο καθένας. Στη διάρκεια μιας προεκλογικής εκστρατείας γίνεται σκληρή μάχη για το μεγάλο έπαθλο, τα 5 χρόνια εξουσίας. Ως αποτέλεσμα, ακούμε πολλά αρνητικά για κάθε έναν από τους υποψηφίους. Αρκετά από αυτά δεν είναι τόσο σημαντικά όσο παρουσιάζονται. Ταυτόχρονα, με στόχο την προσέλκυση ψήφων, ακούμε και πολλές λαϊκίστικες υποσχέσεις, οι οποίες δεν μπορούν να εκπληρωθούν. Ως εκ τούτου, θέλουμε αρχικά να σταθούμε στις πραγματικές θετικές πτυχές των υποψηφίων, αυτές οι οποίες είναι δυνατόν να επισκιαστούν και να ξεφύγουν της προσοχής των ψηφοφόρων, κατά τη διάρκεια μιας σκληρής και ενίοτε αντιπαραγωγικής προεκλογικής εκστρατείας.

Ο Γιώργος Λιλλήκας είναι ένας εξαιρετος διπλωμάτης και ομιλητής. Κατά τη διάρκεια της επικοινωνίας μας, δεν διαπιστώσαμε αντιφάσεις και δεν υπήρξαν συγκρουσιακές στιγμές. Δυστυχώς, όμως, δεν αποσαφηνίστηκε ο τρόπος υλοποίησης του προγράμματος με συγκεκριμένους όρους. Στις πολιτικές απόψεις του κ. Λιλλήκα, κατά τη γνώμη μας, δεν υπάρχει τίποτα επιβλαβές και επικίνδυνο για τη χώρα. Είμαστε βέβαιοι ότι με έναν τέτοιο πρόεδρο θα ήταν δυνατόν να εργαστούμε εποικοδομητικά προς όφελος της Κύπρου.

Ο Σταύρος Μαλάς είναι ένας έγκριτος τεχνοκράτης, ο λιγότερο συναισθηματικός και ο πλέον ορθολογιστής υποψήφιος. Η συστηματική σκέψη, η εξαιρετική ικανότητα ανάλυσης και αναζήτησης λύσεων απορρέουν από την επιστημονική του κατάρτιση και νοοτροπία. Ο κ. Μαλάς, ταχύτερα και πληρέστερα από κάθε υποψήφιο, κατανόησε, αποδέχθηκε και υποστήριξε τη θέση μας ότι η αρχή της πολυπολιτισμικότητας είναι ουσιώδες στοιχείο για τη λύση του κυπριακού προβλήματος. Στην περίπτωση που ο κ. Μαλάς στηριζόταν από δικό του κόμμα, θα μπορούσε να είναι ένας εξαιρετικός πρόεδρος, φέρνοντας την τεχνοκρατία και την ανάπτυξη της κοινωνίας προς την κατεύθυνση της ανεκτικότητας, της διεθνικής και διαθρησκευτικής αρμονίας.

Ο Νικόλας Παπαδόπουλος είναι ο πιο λαμπρός και ενεργητικός υποψήφιος, με ισχυρό, έντονο χαρακτήρα. Έξοχα μορφωμένος, ο κ. Παπαδόπουλος συναρπάζει με τον αριστοκρατικό του τρόπο και διακατέχεται από αυτοέλεγχο, ακόμη και σε άβολες διαλογικές στιγμές. Το σημείο στο οποίο φάνηκε ότι οι απόψεις μας διαφέρουν, ήταν η τολμηρή στρατηγική του σχετικά με το κυπριακό πρόβλημα. Σε θέματα οικονομίας, πιστεύουμε ότι θα μπορούσαμε να βρούμε μια κοινή γλώσσα με τον Πρόεδρο Παπαδόπουλο, αν και με τόσο ισχυρές και σίγουρες θέσεις, κάτι τέτοιο δεν φαντάζει εύκολο.

Ο Νίκος Αναστασιάδης είναι ο πλέον ώριμος, έμπειρος και ισορροπημένος πολιτικός μεταξύ των υποψηφίων. Ο τρόπος επικοινωνίας και η νοοτροπία του διαμορφώθηκαν από μια μακρά νομική και πολιτική εμπειρία. Οι προσεκτικά προσαρμοσμένες θέσεις του, λόγω της λήξης της προεδρικής θητείας, δεν φέρουν σημαντικές απειλές για την ανάπτυξη της κοινωνίας και της οικονομίας. Ο Πρόεδρος Αναστασιάδης αποτελεί μια πολύ καλή συμβιβαστική επιλογή για την κοινωνία, συνδυάζοντας την προσπάθεια για επίλυση του κυπριακού προβλήματος με ειρηνικό και ασφαλή τρόπο, με μια ισορροπημένη προσέγγιση στα οικονομικά και κοινωνικά ζητήματα. Είμαστε βέβαιοι ότι με τον Πρόεδρο Αναστασιάδη, θα μπορούσαμε εποικοδομητικά να αλληλεπιδράσουμε, με στόχο την προώθηση της απαραίτητης προόδου και των μεταρρυθμίσεων, διατηρώντας παράλληλα την σταθερότητα στη χώρα.

ΜΕΡΟΣ 2^ο. ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Εκτός από τα προσωπικά ποιοτικά χαρακτηριστικά των υποψηφίων, πιστεύουμε ότι είναι ζωτικής σημασίας να προσπαθήσουμε να προσδιορίσουμε το μέλλον της χώρας μας με τον κάθε έναν από αυτούς στη θέση του προέδρου. Σε κάθε περίπτωση, οι προεδρικές εκλογές δεν είναι διαγωνισμός ταλέντων, αλλά μια υπεύθυνη επιλογή για το μέλλον, από μερικές επιλογές που έχουμε μπροστά μας.

1. Η Κύπρος με πρόεδρο τον **Γιώργο Λιλλήκα**, σε γενικές γραμμές θα συνεχίσει να κινείται προς την υπάρχουσα κατεύθυνση στο πλαίσιο της κοινωνικής συναίνεσης. Η αποχώρηση του ΔΗΣΥ από την κυβέρνηση μπορεί να οδηγήσει σε πιο δεξιές (χαρακτηριστικές για τον παραδοσιακό ΔΗΣΥ) συμπεριφορές στο κοινοβούλιο, οι οποίες τελικά θα περιπλέξουν το έργο του προέδρου και ενδεχομένως να προκαλέσουν κοινωνικές βλάβες. Η αδύναμη παρουσία της «Συμμαχίας Πολιτών» στη Βουλή των Αντιπροσώπων, δυνατόν να αποτελέσει πρόβλημα στην αποτελεσματική διοίκηση της χώρας, τέτοιο που να αγγίζει τα όρια μιας πολιτικής κρίσης. Το βασικό ρίσκο μιας ενδεχόμενης προεδρίας Λιλλήκα είναι το μη ξεκάθαρο του ύφους και του χαρακτήρα που θα έχει η διοίκηση της χώρας.

2. Ενδεχόμενη προεδρία του **Σταύρου Μάλα** θα είναι η πλέον τεχνοκρατική, ήρεμη και ορθολογιστική μεταξύ των διαθέσιμων επιλογών για το μέλλον. Η αναπόφευκτα δεξιότερη συμπεριφορά ενός ΔΗΣΥ που θα απολέσει την ιδιότητα του κυβερνώντος κόμματος, δεν θα επιφέρει ιδιαίτερα προβλήματα λόγω της υποστήριξης του ΑΚΕΛ και της υγιούς θέσης του κ. Μαλά σε θέματα που σχετίζονται με τη διεθνική και διαθρησκευτική αρμονία καθώς και τη προσέγγισή του στο Κυπριακό. Την ίδια στιγμή, παρά τη διακηρυγμένη τεχνοκρατική προσέγγιση και το σχηματισμό οικονομικής κυβέρνησης, η επιρροή του ΑΚΕΛ θα είναι σημαντική, μεταξύ άλλων και στα οικονομικά ζητήματα, ειδικότερα στην υπερβολική τάση που υπάρχει για κοινωνικές παροχές, κάτι που θα θέσει σε κίνδυνο την οικονομία του κράτους. Αυτό είναι το κύριο ρίσκο για το μέλλον της χώρας με Πρόεδρο τον Σταύρο Μαλά.

3. Η υποψηφιότητα του **Νικόλα Παπαδόπουλου** υπόσχεται τις μεγαλύτερες αλλαγές για την Κυπριακή Δημοκρατία. Ελπίζουμε στη διατήρηση λογικής ισορροπίας μεταξύ μιας υγιούς οικονομίας και της εκπλήρωσης των προεκλογικών του υποσχέσεων προς την κοινωνία. Η άρση από τον ΔΗΣΥ περιορισμών, όσον αφορά χαρακτηριστικές για τη φύση του, δεξιές πολιτικές συμπεριφορές, σε συνδυασμό με τη στρατηγική του Νικόλα Παπαδόπουλου για το Κυπριακό, θα οδηγήσει την πολιτική του κράτους σε μια ισχυρή παρέκκλιση προς τα δεξιά και θα ενισχύσει την εθνοτικό-θρησκευτική έριδα. Ο πλέον προφανής κίνδυνος ενδεχόμενης προεδρίας του κ. Παπαδόπουλου, είναι η στρατηγική του για το Κυπριακό, η οποία οδηγεί σε κλιμάκωση της έντασης. Μια τέτοια στρατηγική θα μπορούσε να αποβεί μοιραία, με οριστικό τερματισμό των συνομιλιών και απώλεια των κατεχομένων εδαφών.

4. Ενδεχόμενη δεύτερη θητεία του σημερινού προέδρου, **Νίκου Αναστασιάδη**, θα σημαίνει τη συνέχιση μιας ισορροπημένης πολιτικής, στο πλαίσιο της υπάρχουσας συναίνεσης. Δεν έχουμε αμφιβολίες, ότι θα διατηρηθεί η ισορροπία μεταξύ της οικονομικής εξυγίανσης και των κοινωνικών προγραμμάτων. Η στάση του κ. Αναστασιάδη στο Κυπριακό, συντηρεί τη δυνατότητα διαλόγου και επίλυσης του προβλήματος. Ο ΔΗΣΥ ως κυβέρνηση, θα συνεχίσει αναγκαστικά να περιορίζει τις δεξιές του εξάρσεις σε αποδεκτά επίπεδα. Η ανάπτυξη της ανεκτικότητας και της πολυπολιτισμικής κουλτούρας θα συνεχίσει με μέτριο ρυθμό. Γενικά, οι κίνδυνοι της χώρας με πρόεδρο τον Νίκο Αναστασιάδη είναι ελάχιστοι και το μέλλον είναι κατανοητό και προβλέψιμο.

Ποιον λοιπόν να εκλέξουμε; Εμείς προτείνουμε στους Κύπριους Πολίτες έναν απλό τρόπο, με τον οποίο μπορούν να προσδιορίσουν τον καταλληλότερο για αυτούς υποψήφιο στον πρώτο γύρο:

- **Ανάπτυξη με κλίση προς τα Δεξιά και ρίσκα για το Κυπριακό – Νικόλας Παπαδόπουλος**
- **Ανάπτυξη με κλίση προς τα αριστερά, βελτίωση της δικαιοδικής και διαθρησκευτικής αρμονίας, αλλά με οικονομικά ρίσκα – Σταύρος Μαλάς**
- **Ανάπτυξη στο πλαίσιο της συναίνεσης και της πορείας των τελευταίων χρόνων, με ελάχιστα ρίσκα – Νίκος Αναστασιάδης**
- **Ανάπτυξη με νέο πρόσωπο, με τα γενικά ρίσκα μιας άγνωστου χαρακτήρα διοίκησης – Γιώργος Λιλλήκας**

ΜΕΡΟΣ 3^ο. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΒΑΣΗ

Για καλύτερη κατανόηση της δικής μας προσέγγισης όσον αφορά στο μέλλον της χώρας, είναι σημαντικό να παραθέσουμε τις θέσεις μας σχετικά με τρεις βασικούς πυλώνες: Κοινωνικές παροχές – εθνικισμός – κυπριακό πρόβλημα. Πιστεύουμε ότι αποτελούν μια νέα πολιτική βάση, μοναδική στην Κύπρο.

1. **Οι κοινωνικές παροχές** είναι από τα πιο πολυσυζητημένα κι ενδιαφέροντα θέματα για την κοινωνία. Το πρόβλημα είναι ότι αποτελούν πολλές φορές ένα πολύ ακριβό αγαθό. Η πρώτη Σοβιετική Ένωση, προσέγγισε όσο κανένα άλλο κράτος το απόλυτο σε αυτόν τον τομέα, έχοντας όμως στη διάθεσή της τεράστιους φυσικούς πόρους και επιστημονικές, εκπαιδευτικές, πολιτιστικές και, κυρίως, παραγωγικές δυνατότητες. Μερικά από τα μέλη του Πολιτικού Γραφείου του ΕΟΠ αποτελούν ζωντανές μαρτυρίες του συστήματος αυτού, αφού γεννήθηκαν κι έζησαν στην πρώην Ε.Σ.Σ.Δ. πριν από την κατάρρευσή της. Είμαστε απόλυτα βέβαιοι ότι δεν υπάρχει τώρα κράτος στην υφήλιο ικανό να αναπτύξει ένα τέτοιο κοινωνικό πείραμα σε τόσο βάθος και τόσο καλά όσο η Σοβιετική Ένωση.

Για μια χώρα όπως η Κύπρος, οι υπερβολικές κοινωνικές παροχές θα οδηγήσουν αναπόφευκτα σε ελλειμματικούς προϋπολογισμούς, ταχεία αύξηση του δημόσιου χρέους και οικονομική κατάρρευση μέσα στα επόμενα 5-10 χρόνια. Για να υπάρξει χρονική διάρκεια με υψηλού επιπέδου κοινωνικές παροχές, θα πρέπει να αυξηθούν οι φόροι στο διπλάσιο (π.χ. στη Σουηδία οι πολίτες φορολογούνται έως και 60%, ενώ στη Γαλλία το εταιρικό κέρδος φορολογείται με 33,3%). Ωστόσο, μια τέτοια φορολογική αύξηση θα καταστρέψει ακόμα πιο γρήγορα την ευάλωτη και μη πολυμορφική οικονομία της χώρας. Στις συνθήκες και τους όρους που επέβαλλε η «Τρόικα» μετά την κρίση του 2013, η όποια αύξηση των δαπανών για κοινωνικές παροχές χωρίς περικοπή άλλων κονδυλίων του προϋπολογισμού, θα συνεπάγεται αύξηση της φορολογικής επιβάρυνσης, η οποία θα καταστρέψει ένα από τα κυριότερα και μοναδικά πλεονεκτήματα της κυπριακής οικονομίας.

2. Το Σύνταγμα της Κύπρου του 1960 θεσπίστηκε βασισμένο στη λογική του φιλελεύθερου εθνικισμού (γνωστός και ως δυτικός, δημοκρατικός εθνικισμός). Η μορφή του αυτή υπαγορεύει την ένταξη του ατόμου σε ένα έθνος μέσω της ιθαγένειας, ανεξαρτήτως της εθνοτικής ή/και φυλετικής καταγωγής. Ωστόσο, η πραγματική κατάσταση στην Κύπρο είναι ριζικά διαφορετική από αυτή που διακηρύσσεται στο Σύνταγμα. De facto, επί του παρόντος, λαμβάνει χώρα ο **εθνικισμός**, ο βασισμένος στο συναίσθημα και όχι στη λογική, γνωστός επίσης ως ανατολικός, αντιδημοκρατικός εθνικισμός που ορίζεται από μία κοινή γλώσσα, θρησκεία, παράδοση και ιστορία. Σύμφωνα με τους ειδικούς, τέτοιου είδους εθνικισμός αντιβαίνει στην ορθολογική πρόοδο, εμποδίζει την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας και προκαλεί αύξηση της ανεργίας και της μετανάστευσης από τη χώρα.

Στην περίπτωση μιας εθνοτικο-θρησκευτικής ομάδας μικρού μεγέθους, ο εθνικισμός είναι το κύριο εμπόδιο για την πρόοδο και την ανάπτυξη της κοινωνίας, η κύρια αιτία στασιμότητας και

υποανάπτυκτης οικονομίας. Μεγάλα κράτη όπως οι Η.Π.Α. και η Ρωσική Ομοσπονδία, αλλά και ολόκληρη η Ευρωπαϊκή Ένωση, προσπαθούν να παραμείνουν μακριά από τον εθνικισμό για τους παραπάνω λόγους.

Δυστυχώς, στην Κύπρο υπάρχει εγγεγραμμένο κόμμα με ιδεολογία ακραίου εθνικισμού που μοιράζεται ιδέες πολιτιστικής και θρησκευτικής μη ανεκτικότητας (ξενοφοβίας) και υποστηρίζει τις εθνικές διακρίσεις, αυτές τις διακρίσεις που απαγορεύονται από το Σύνταγμα της Κύπρου και τους νόμους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και καταδικάζονται από μια σειρά διεθνών αποφάσεων.

Είναι σημαντικό να γνωρίζουμε ότι ο εθνικισμός, σε συνδυασμό με τον σοσιαλισμό, αποτελούν τη βάση της εθνικοσοσιαλιστικής ιδεολογίας. Εθνικοσοσιαλισμός, είναι ο ναζισμός όπως εμφανίστηκε στη Γερμανία του Χίτλερ – τη χειρότερη γνωστή πολιτική ιδεολογία, η οποία έφερε μεγάλο πόνο και απώλειες στον 20ο αιώνα. Στην Κύπρο, ένα από τα κόμματα σε σημαντικό βαθμό ταυτίζεται με την ιδεολογία του νεοναζισμού. Δυστυχώς με έκπληξη και λύπη, είμαστε αναγκασμένοι να παρατηρήσουμε ότι στοιχεία εθνικοσοσιαλισμού εμφανίζουν και ορισμένοι πολιτικοί, οι οποίοι κατά τα άλλα δεν εκπέμπουν ριζοσπαστική εικόνα.

3. Το κυπριακό πρόβλημα, απλοποιημένο, μπορεί να παρουσιαστεί με τη μορφή των ακόλουθων γνωστών ρόλων:

- Θύμα: οι Ελληνοκύπριοι
- Όμηρος: οι Τουρκοκύπριοι
- Θύτης: η Τουρκία (στην παρούσα φάση ο Ερντογάν)

Ο σημερινός τρόπος με τον οποίο γίνονται προσπάθειες να λυθεί το πρόβλημα, έχει ως εξής: το θύμα προσπαθεί να διαπραγματευτεί με τον όμηρο, αλλά ο θύτης κρατά τον όμηρο υπό έλεγχο και κατηγορηματικά δεν θέλει να κάνει παραχωρήσεις. Προφανώς, με αυτό τον τρόπο το θέμα δεν μπορεί να επιλυθεί. Σύμφωνα με τη στρατηγική του Νικόλα Παπαδόπουλου, το θύμα θα απειλήσει το θύτη με επιδείνωση των σχέσεων με τους φίλους του θύματος (την Ευρωπαϊκή Ένωση). Κατά τη γνώμη μας, ούτε αυτό θα οδηγήσει σε λύση. Ο θύτης ενδέχεται να χάσει το ενδιαφέρον του για τις διαπραγματεύσεις και να επιλύσει το ζήτημα κατά την απόλυτη κρίση του χωρίς να λάβει υπόψη τη γνώμη του θύματος και του ομήρου.

Η λύση είναι ο αφοπλισμός του θύτη από το όπλο με το οποίο ελέγχει την κατάσταση! Αλλά ποιο είναι το όπλο της Τουρκίας στη συγκεκριμένη κατάσταση με τη γενική έννοια; Είμαστε πεπεισμένοι ότι οι εθνικιστές και στις δύο πλευρές, στα χέρια των οποίων έχει χυθεί αίμα και από τις δύο κοινότητες και οι οποίοι ξεκίνησαν τη σύγκρουση, είναι οι κύριοι υπαίτιοι. Ένα από τα κύρια επιχειρήματα της Τουρκίας, πάνω στο οποίο βασίζει την εμμονή της για παραμονή στρατιωτικών δυνάμεων στο νησί, εξακολουθεί να είναι η προστασία των Τουρκοκυπρίων από τις ενέργειες των ελληνοκυπρίων ακροδεξιών εθνικιστών. Αυτοί είναι, χωρίς οι ίδιοι να το υποπτεύονται, το κύριο όπλο και οι καλύτεροι φίλοι του Τούρκου θύτη.

Ο αφοπλισμός δεν είναι απλό θέμα. Για να γίνει αυτό, είναι απαραίτητη μια μακρά εργασία και μάλιστα, ειδικά στην δική μας κοινότητα. Και μέχρι αυτή η εργασία να ολοκληρωθεί, είναι σημαντικό να διατηρηθεί η δυνατότητα του διαλόγου και η συνέχιση του, ακόμη και μεταξύ θύματος και ομήρου, ακόμη και αν δεν υπάρχει δυνατότητα λύσης υπό αυτή τη μορφή.

Κατ'αυτό τον τρόπο, το Κυπριακό πρόβλημα είναι ουσιαστικά μια σύγκρουση μεταξύ των δύο εθνοτικο-θρησκευτικών ομάδων, που έχει περάσει σε κατάσταση διακρατικής σύγκρουσης. Είναι αδύνατο να επιλυθεί αυτή η διακρατική σύγκρουση χωρίς να επιλυθεί η βάση της, η αρχική εθνοτικο-θρησκευτική διαμάχη.

Ρόλο βασικών δικαιούχων σε αυτή τη σύγκρουση, αξίωσαν οι εγγυήτριες-δυνάμεις, όμως η Ελλάδα επί χούντας ηττήθηκε, ενώ η Τουρκία πραγματοποίησε την εισβολή-κατοχή και παγοποίησε την κατάσταση. Τα όργανα-κλειδιά ήταν και εξακολουθούν να είναι οι ακροδεξιοί εθνικιστές και στις δύο πλευρές, δίνοντας επιχειρήματα στον Ερντογάν για τη διατήρηση στρατιωτικής παρουσίας στο βόρειο τμήμα της νήσου. Ως αποτέλεσμα, η πλειοψηφία των Κυπρίων, με υγιείς πολιτικές απόψεις, είναι όμηροι της κατάστασης και στις δύο πλευρές της πράσινης γραμμής.

Θεωρούμε ότι η οποιαδήποτε λύση δεν είναι βιώσιμη, αν υπάρχει ανεπαρκές επίπεδο ανεκτικότητας, διαθρησκευτικής και διεθνотικής αρμονίας στην κυπριακή κοινωνία. Μόνο με σοβαρή πρόοδο προς αυτή την κατεύθυνση και εξάλειψη της ρίζας του προβλήματος, η οποία παίρνει τη μορφή δυνατότητας δράσης και ατιμωρησίας των ακροδεξιών εθνικιστών για τις επιθετικές και παράνομες ενέργειες τους, θα υπάρξουν σοβαρές πιθανότητες για μια πραγματική λύση στο κυπριακό πρόβλημα.

Η δεύτερη πιο σημαντική προϋπόθεση για την επίλυση του κυπριακού προβλήματος είναι η διατήρηση της δυνατότητας διαλόγου μέχρι την επίτευξη της πρώτης προϋπόθεσης, η οποία, δυστυχώς, δεν μπορεί να συμβεί στο εγγύς μέλλον.

17.01.2018

Το Πολιτικό Γραφείο

www.eop.org.cy